

เมนูข้อมูล

นายดาต้า

ทิศทางของอำนาจ

!! มันทักครั้งทีคนในรัฐบาลมีโอกาสสื่อสารกับประชาชนจะยืนยันว่าเศรษฐกิจของประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น ส่วนทางกับนักเศรษฐศาสตร์นอกรัฐบาลที่มองว่าปัญหาของประเทศคือเศรษฐกิจระดับปากท้องของประชาชนไม่ได้รับการแก้ไข

อาจจะเห็นเพราะมุมมองต่างกัน เหมือนใช้ข้อมูลคนละชุดมาวิเคราะห์นั่นเอง ที่ทำให้มีการสรุปว่า “นโยบายที่เอื้อทุนใหญ่ ทำให้ธุรกิจที่มีเครือข่ายกว้างขวางและได้เปรียบได้รับประโยชน์สามารถทำกำไรได้มากขึ้น ขณะที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมถูกแย่งชิงตลาดจนอยู่ไม่ได้”

ดังนั้น “ภาพรวมของเศรษฐกิจดีขึ้นตามที่คนจากรัฐบาลพยายามบอกกล่าวนั้นมาจากอัตราความเติบโตและเจริญรุ่งเรืองของธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีมากขึ้น ขณะที่ความยากแค้นที่นักเศรษฐศาสตร์นอกรัฐบาลมองเห็นนั้นมาจากการล่มสลายธุรกิจนอกเครือข่ายทุนใหญ่ซึ่งเป็นภาพสะท้อนปัญหาปากท้องของประชาชนส่วนใหญ่”

เพราะมองความเป็นจริงจากคนละมุม การบอกกล่าวกับประชาชนในเรื่องเดียวกันจึงแตกต่างกันอย่างหน้ามือเป็นหลังเท้า

และด้วยความคาดหวังต่อการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มที่แตกต่างกันนั่นเอง ทำให้ที่มเศรษฐกิจรัฐบาล กับนักเศรษฐศาสตร์นอก

เครือข่ายอำนาจรัฐนั้นวันจะเห็นไปคนละทางมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ

นโยบายของรัฐที่คนจากรัฐบาลประกาศว่าทำให้ประชาชน กลับถูกมองว่าเบื้องหลังอยู่ที่การเอื้ออำนาจทุนใหญ่

“บัตรสวัสดิการผู้มีรายได้น้อย” หรือ “บัตรคนจน” ที่รัฐบาลเติมเงินให้คนละ 300-500 บาทต่อเดือนไปจ่ายซื้อสินค้าที่จำเป็นนั้น

เพราะต้องซื้อผ่านร้านค้าที่มีเครื่องรูดบัตรนี้โดยเฉพาะ ทำให้ถูกมองว่าสินค้าทั่วไปไม่มีโอกาสขาย สินค้าที่จะซื้อได้จากบัตรนี้เป็นจากบริษัทผู้ผลิตที่เป็นทุนใหญ่เสียมากกว่า

ความตั้งใจที่จะช่วยประชาชน กลับกลายเป็นถูกตีความว่า “เอื้อทุนใหญ่” ไม่ต่างกับเรื่องอื่นล่าสุด “โครงการช่วยเหลือชาติ” ก็เช่นกัน

เพราะกำหนดว่าการซื้อของแล้วนำมาเป็นค่าลดหย่อนในการเสียภาษีได้ไม่เกินคนละ 15,000 บาท จะต้องมีใบเสร็จและใบกำกับภาษีที่ชัดเจนซึ่งไม่ใช่ความเคยชินของร้านค้าทั่วไป

แม้รัฐบาลจะยืนยันในเจตนาดี กลับกลายเป็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจนัก

ผลสำรวจของ “กรุงเทพโพลล์” สำรวจความคิดเห็นต่อ “โครงการช่วยเหลือชาติ” นี้

ผลออกมาว่าประชาชนร้อยละ 64.5 ตอบว่าซื้อเหมือนช่วงปกติ ซื้อเท่าเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

14.7 ตอบว่าซื้อมากกว่าช่วงปกติ และร้อยละ 10.3 ตอบว่าทำให้ตัดสินใจซื้อของราคาสูงง่ายขึ้น

แปลว่าไม่ได้มีผลอะไรต่อการตัดสินใจซื้อของประชาชนมากนัก

ที่น่าสนใจอยู่ที่เมื่อถามว่า “การออกมาตรการช่วยเหลือชาติ 2560 ใครได้ประโยชน์ที่สุด” ร้อยละ 48.3 ตอบว่าเอกชน ห้างร้าน ร้อยละ 27.6 ตอบว่าประชาชน และร้อยละ 20.1 ตอบว่ารัฐบาล

ประชาชนยังไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการนี้มากนัก ทั้งที่รัฐบาลคาดหวังไว้สูงยิ่งกว่าจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างกำลังซื้อเพื่อไปหนุนให้เกิดการผลิตและการจ้างงาน

ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่ากระแส “นโยบายเอื้อทุนใหญ่” ยังเป็นแกนแกนทางความคิดของประชาชน

และประเด็นนี้เป็นเรื่องน่าสนใจยิ่งหากผู้มีอำนาจปัจจุบันต้องการวางรากฐานเพื่ออยู่ในอำนาจต่อไปในอนาคต

อนาคตที่ถึงอย่างไรประชาชนก็มีสิทธิมีเสียงในการตัดสินใจมากขึ้น

แต่ว่าสิทธินั้นจะถูกทอนลงจากกติกาใหม่ที่กำหนดให้โครงสร้างอำนาจขึ้นตรงต่อคนบางกลุ่มมากขึ้น และลดบทบาทของประชาชนส่วนใหญ่ไปก็ตาม ●